

Spørgsmål

Udvalget har stillet 119 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 11 af udvalgets spørgsmål og skatteministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF, RV og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod det af SF stillede ændringsforslag.

Det Radikale Venstre er positiv over for lovforslaget, som skal sikre en større specialisering og kompetence i skatteligningen og skatteankesystemet. Det Radikale Venstre er samtidig tilfreds med, at den kompetence, som allerede findes i kommunernes skatteankenævnssekretariater ikke går tabt, idet kommunerne har mulighed for at byde på sekretariatsbetjeningen. Endelig har det af retssikkerhedshensyn været afgørende for Det Radikale Venstre at få adskilt lignings- og ankeansvaret.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af skatteministeren under nr. 1 og 4 stillede ændringsforslag og det af SF stillede ændringsforslag. Såfremt det af SF stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet stemme for det af skatteministeren under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet finder, at det på trods af en meget omfattende udvalgsbehandling med talrige henvendelser til udvalget og langt over hundrede spørgsmål og svar stadig fremstår som en gåde, hvorfor skatteministeren i stor hast ønsker at gennemføre så omfattende ændringer på skatteankenævnsområdet. Skatteministerens hovedbegrundelse er angiveligt retssikkerhedsmæssige problemer, som han ønsker at løse. På trods heraf er det ikke lykkedes skatteministeren at fremkomme med et eneste konkret eksempel på konstateret retsikkerhed.

På den baggrund er den eneste troværdige forklaring på skatteministerens hasteforslag, at han herigennem ønsker at løse sit eget budgetproblem ved at hente pengene fra kommunerne. Skatteministerens opgørelse af den økonomi, som kommunerne skal aflevere efter DUT-reglerne, er afdækket som uholdbar og imødegået

på overbevisende måde fra såvel Kommunernes Landsforenings side som gennem henvendelser fra kommuner, der er inddraget i skatteministerens opgørelsesmetode.

Skatteministeren har heller ikke kunnet levere nogen overbevisende argumentation for at gennemføre lovforslaget på et tidspunkt, hvor Strukturkommissionen er nedsat og i december i år skal fremkomme med modeller og forslag til en strukturreform. Skatteministerens lovforslag griber afgørende ind både i forhold til en eventuel ny kommuneinddeling og i forhold til den kommende opgavefordeling på skatteområdet. Regeringen har på en række andre områder udsendt lovforslag og reformer under henvisning til strukturdiskussionen. På ingen af disse områder er begrundelsen for en udskydelse tilnærmelsesvis så stærk som den saglige argumentation, der kan fremføres i forhold til dette lovforslag. Alligevel vælger regeringen at gennemføre lovforslaget.

Socialdemokratiet har på intet tidspunkt afvist behovet for at drøfte ændringer for skatteankenævnene. Det fremgår allerede af den tidligere SR-regerings lovforslag nr. L 58 (2001-02, 1. samling). Det fremgår også klart af L 58, at kommunerne frit skal kunne lade skatteankenævnssekretariatsbetjenerne af ansatte i andre kommuner, men ikke af andre eksterne. Der var altså ikke i den tidligere SR-regerings lovforslag tale om nogen skjult dagsorden om at stjæle penge fra kommunerne, men derimod om at sikre en større fleksibilitet for de kommuner, der ville indgå i samarbejder med andre kommuner – og det var også, inden det blev besluttet at igangsætte arbejdet med en ny kommunal struktur. Ligeledes tilbød Socialdemokratiet skatteministeren, allerede inden det aktuelle lovforslag blev fremsat, at forhandle skatteankenævnenes fremtidige indretning under den forudsætning, at det ikke handlede om kortsigtede besparelser i kommunerne, der skulle betale for skatteministerens aktuelle budgetproblem, og at det ikke måtte foregribe Strukturkommissionens arbejde. Da hensigten med lovforslaget åbenbart er kortsigtede besparelser på bekostning af langsigtede og holdbare løsninger, blev tilbuddet desværre afvist.

Når regeringen på denne måde tager pengene fra det, der kan rationaliseres i kommunerne, forringes kommunernes muligheder afgørende